

РЕШЕНИЕ

№ 1399

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Доброслав Руков

**ЧЛЕНОВЕ: Луиза Христова
Мария Шишкова**

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **10398** по описа за **2022** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, депозирана чрез процесуалния представител на изпълнителните директори – адв. М. Г. против Решение № 3909 от 21.10.2022 г., постановено по НАХД № 8585/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 99 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-177 от 16.06.2022 г., издадено от зам. председател на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което за нарушение на чл. 108, ал. 6 от Кодекса за застраховането (КЗ), на основание чл. 644, ал. 2, предл. второ във вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, на „БУЛ ИНС“ АД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 2 000 (две хиляди) лева.

В жалбата се излагат съображения за неправилно и превратно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при разглеждане на делото от въззивния съд. Твърди се липса на фактическа обосноваост на квалифициращия елемент „повторност“, съгласно приложимата легална дефиниция на § 1, т. 51 от Допълнителните разпоредби на КЗ. В този аспект, се сочи, че предходното нарушение на чл. 107 КЗ (отм.), с което е обосновано наличието на по-тежко квалифициращия елемент, не е от вида на нарушението, санкционирано с

наказателното постановление, предмет на оспорване в настоящия казус. Изложени са аргументи за допуснати нарушения на процесуалните правила при констатиране на административното нарушение – неотрязване в съставения АУАН на фактически обстоятелства относно квалифициращия елемент „повторно нарушение“, което се твърди да е рефлектирало при правилното определяне на административната санкция и да е ограничило ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното застрахователно дружество. В този аспект, е застъпено становище за допуснато нарушение на изискванията на чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН - несъответствие на фактическите обстоятелства, описани в АУАН и отразените в НП, с което е мотивирана тезата за налагане на санкция по непредявено обвинение и то за по-тежко наказуемо административно нарушение. Цитирани са съдебни решения по сходни казуси на Административен съд София-град. Твърди се неправилно определяне на датата на извършване на административното нарушение. Изложени са доводи за несъответствие на наложената санкция на целите по чл. 12 от ЗАНН, включително и за допуснати нарушения при определянето ѝ – отчитане на отегчаващи отговорността обстоятелства, въпреки обективния характер на отговорността, предвидена за ЮЛ и ЕТ в КЗ и ЗАНН. Като самостоятелно основание за отмяна на обжалваното въззивно решение, а и на наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, е посочено наличие на основания за приложение на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН. В този аспект се сочи, че към момента на санкциониране на констатираното административно нарушение по чл. 108, ал. 6 от КЗ застрахованото лице е получило застрахователно обезщетение в пълен размер, поради което в конкретния казус не са настъпили нормативно регламентирани обществено опасни последици от деянието. С тези аргументи е мотивирано искане за отмяна на въззивното решение, а и на наказателното постановление. Алтернативно се иска изменение на правната квалификация – отпадане на квалифициращия признак „повторно нарушение“ и прилагане на разпоредбата на чл. 644, ал. 1, т. 1 от КЗ в минимален размер на имуществената санкция.

Ответникът по жалбата - заместник председател на КФН, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, чрез процесуалния си представител - гл. юрисконсулт Г. счита жалбата за неоснователна и неподкрепена от събраните и проверени доказателства във въззивното производство. В представените писмени бележки сочи, че аргументите, изложени в касационната жалба, преповтарят направените пред въззивния съд, които вече са получили обосноваване и законосъобразен отговор в мотивите на въззивното решение. Искането за потвърждаване на обжалвания съдебен акт е подкрепено и с допълнителни доводи относно липсата на основания за приложение на чл. 28 от ЗАНН. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

В съдебното заседание пред настоящата инстанция не участва процесуален представител на касатора.

Процесуалният представител на ответника по жалбата поддържа становището, изложено в писмените бележки за неоснователност на касационната жалба и направените с нея алтернативни искания. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прокурорът от Софийска градска прокуратура е на становище, че жалбата е неоснователна, а атакуваното с нея решение като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

Административен съд – София-град, X. касационен състав, след като обсъди по

отделно и в съвкупност приложените към делото доказателства, в контекста на становището на страните, преценявайки и наведените касационни основания, прие за установено от фактическа и правна страна :

Жалбата е процесуално допустима – подадена от процесуално легитимирано лице, по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, в предвидения в разпоредбата на чл. 211, ал. 1 от АПК преклузивен срок (съобщението за изготвеното решение е връчено на 04.11.2022 г., а жалбата е заведена в СРС на 07.11.2022 г.), срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови съдебния си акт, въззивният съд, анализирайки информацията от събраните в хода на съдебното производство гласни доказателствени източници – показанията на актосъставителя – свид. Д. В. и приложените писмени доказателства, е приел за установено от фактическа страна:

Служители от Управление „Застрахователен надзор“ при КФН са изискали от ЗД „БУЛ ИНС“ АД оформените документи относно заведена щета № [ЕГН] по повод жалба с вх. № 91-02-362 от 13.04.2022 г., с която се възразява срещу размера на определено и изплатено застрахователно обезщетение за увреден автомобил по застрахователна полица „Гражданска отговорност“. Информацията от представените документи е проверена и анализирана от свид. В. – „младши експерт“ в Отдел „Правоприлагане“, Дирекция „Застрахователен надзор“. Въз основа на делегираните й правомощия със Заповед № 3 - 139 от 10.05.2022 г. на зам. председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, в присъствието на упълномощен представител на представляващите ЗД „БУЛ ИНС“ АД, на 27.05.2022 г. е съставила Акт за установяване на административно нарушение № Р-06-204.

В същия е отразено, че застрахователното дружество не е изпълнило задължението по чл. 108, ал. 6 от КЗ - да изпрати на ползвателя на застрахователни услуги „...писмено фактическа и правна обосновка на определения размер на обезщетението...“ в 7-дневен срок от завеждане на жалба от 31.03.2022 г., с която е оспорен размера на изплатеното застрахователно обезщетение и е отправено искане да се изпратят всички изчисления, въз основа на които е определено. В представената в КФН документация от ЗД „БУЛ ИНС“ АД е приложено писмо от 04.04.2022 г., с което застрахователят, в предвидения 7-дневен срок в разпоредбата на чл. 108, ал. 6 от КЗ, е уведомил ползвателя на застрахователни услуги, че по повод жалбата му от 31.03.2022 г., преписката е била преразгледана, но не са установени основания за промяна на размера на застрахователното обезщетение. В АУАН е посочено конкретното съдържание на отговора, който е следвало да бъде изпратен на претендиращото обезщетение лице, както и че отговор с подобно съдържание е изпратен, но след изтичане на срока по чл. 108, ал. 6 от КЗ – вместо до 07.04.2022 г. - на 11.04.2022 г.

АУАН е връчен на упълномощения представител на касатора непосредствено след съставянето му – 27.05.2022 г. а в бланковата разписка, удостоверяваща този факт, е отразена и правната възможност по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН. Въз основа на съставения АУАН е издадено и НП, предмет на съдебен контрол, връчено на 22.06.2022 г. на представител на ЗД. Въззивната жалба е заведена в деловодството на СРС на 23.06.2022 г., в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН.

В мотивите на обжалваното решение СРС е кредитирал изцяло информацията, съдържаща се в приложените към административната преписка документи, приобщени като писмени доказателства по делото, на основание чл. 283 от НПК,

както и показанията на актосъставителя свид. Д. В.. Въз основа на тези доказателствени източници са направени изводите за спазване на регламентираната в ЗАНН процедура по констатиране на административното нарушение с АУАН и санкционирането му с издаденото НП. Прието е, че както актосъставителят, така и административно-наказващият орган са надлежно оправомощени длъжностни лица по смисъла на чл. 647, ал. 1 и ал. 2 от Кодекса на застраховането.

Въззивният съд е положил дължимите усилия за събиране на необходимите и относими доказателства за обективно и пълно изясняване на всички релевантни факти, установяващи елементите от състава на инкриминираното административно нарушение, като е спазил процесуалните стандарти за оценка на доказателствените източници. Постановеното решение е валидно и допустимо, при изяснена фактическа обстановка от значение за прилагане на материалния закон.

Възраженията на касатора за неправилно определяне на датата на извършване на административното нарушение – 08.04.2022 г. противоречат на събраните доказателства. Не се спори, че жалбата на ползващото застрахователни услуги лице, с която е поискана информация, отговаряща на критериите по чл. 108, ал. 6 от КЗ, е заведена в ЗД „БУЛ ИНС“ АД на 31.03.2022 г. В този аспект – 7-дневният срок, в който е следвало тази информация да му бъде предоставена е изтекъл на 07.04.2022 г. – четвъртък – присъствен ден. Касае се, както правилно е посочено и в обжалваното решение за бездействие, което подлежи на санкция след изтичане на предвидения в закона срок, а именно на 08.04.2022 г.

Неоснователни са и възраженията на касатора за допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при констатиране и санкциониране на инкриминираното административно нарушение. Мотивите, изложени във въззивното решение относно по-тежко наказуемия квалифициращ признак „повторно нарушение“, по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, като влияещ единствено на размера на санкцията, но не съставляващ елемент от обективната страна на състава на конкретно административно нарушение се споделят изцяло и от настоящия касационен състав. В този аспект, неоснователни са и твърденията за ограничаване на ефективното упражняване на правото на защита на санкционираното дружество и санкционирането му по непредявено административно обвинение.

Касационната инстанция не намира основания за ревизия на становището на въззивния съд относно правилното приложение на материалния закон при определяне на вида и размера на санкцията, която е наложена на ЗД „БУЛ ИНС“ АД, на основание чл. 644, ал. 2, т. 2 във вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, за установеното административно нарушение на задължението по чл. 108, ал. 6 от КЗ. Законосъобразно и в съответствие със задължителната съдебна практика с обжалваното решение е отказано приложението на чл. 28 от ЗАНН. Тезата на касатора, че застрахователното обезщетение е било изплатено към момента на констатиране на административното нарушение не отговаря на същността на защитените от закона интереси с нормата на чл. 108, ал. 6 от КЗ. Законодателят е гарантирал правото на ползващите застрахователни услуги да получат писмено информация за фактическата и правна обосновка на размера на определеното и изплатено им обезщетение, когато този размер е оспорен пред застрахователя, какъвто е и настоящия казус.

Предвид изложеното, обжалваното решение като валидно, постановено при спазване на процесуалните правила и правилно прилагане на материалния закон следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора съобразно разпоредбата на чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН на процесуалния представител на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение, определено по реда на чл. 37 от Закона за правната помощ във вр. чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ - в размер на 80 лева.

Мотивиран от изложето и на основание чл. 63в ЗАНН във вр. чл. 221, ал. 2, изр. 2 от АПК, Административен съд София град, X. касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 3909 от 21.10.2022 г., постановено по НАХД № 8585/2022 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателна колегия, 99 състав.

ОСЪЖДА ЗД „БУЛ ИНС“ АД, ЕИК да заплати на Комисия за финансов надзор сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение за процесуалното представителство в касационното производство.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ

ЧЛЕНОВЕ 1.

2.